ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Γράφει ο **Πάνος Κοσμάς**

Στην πρόσφατη κοινή δήλωση των πολιτικών οργανώσεων που υπογράφεται από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, την ΜΑΡΣ, τον "ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΑΓΩΝΑ", και το "ΚΙΝΗΜΑ ΔΕΝ ΠΛΗΡΩΝΩ" σημειώνεται ανάμεσα στα άλλα:

«...Το μνημόνιο που συμφωνήθηκε αποτελεί μια βαθιά αντιδραστική τομή, υπηρετεί την αστική απάντηση στην κρίση του καπιταλισμού και έχει στόχο την υπέρβασή της σε βάρος των εργαζομένων με την κατάργηση των όποιων δικαιωμάτων, την πιο σκληρή εκμετάλλευση. ...Αυτό είναι το πρόγραμμα της κοινωνικής καταστροφής που προωθείται. Η συμφωνία αυτή αποτελεί μια κατάφωρη παραβίαση κάθε δημοκρατίας, ανεξαρτησίας και λαϊκής κυριαρχίας. Πρόκειται για σύγχρονη αποικιοκρατία των υπερεθνικών μηχανισμών της ΕΕ και των πολυεθνικών για την συνολική επέκταση της εκμετάλλευσης των εργαζόμενων του λαού από τις δυνάμεις του κεφαλαίου και του ιμπεριαλισμού, και τον πλήρη έλεγχο της οικονομικής και πολιτικής ζωής. Οι κοινωνικές, οικονομικές και πολιτικές επιπτώσεις αυτής της εξέλιξης, αν δεν ανατραπούν θα είναι πολύ βαριές..»

Αυτή είναι η ουσία της πολιτικής της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ – μέρος του ΠΑΣΟΚ και της ΔΗΜΑΡ.
Την συμφωνηθείσα και προωθούμενη κανιβαλική πολιτική την υποστηρίζει σύσσωμη η ελληνική αστική τάξη με τα κόμματά της, τη ΝΔ, το ΠΟΤΑΜΙ, το ΠΑΣΟΚ κ.α., τα επιμελητήρια και τα ΜΜΕ της. Την υποστηρίζουν επίσης τα πλέον αντιδραστικά διεθνή κέντρα από το Σόιμπλε ως το Ραχόι της Ισπανίας στην οποία για 15η χρονιά η είναι στα ύψη (25% και 50% των νέων).

Η ηγεμονική μερίδα του ελληνικού μεγάλου κεφαλαίου έχει συνδέσει τα συμφέροντά της με την προσκόλληση στα διεθνή ιμπεριαλιστικά κέντρα, με τη λυκοσυμμαχία ΕΕ–ΕΚΤ–ΔΝΤ των οικονομικών δολοφόνων των λαϊκών δικαιωμάτων, όπως απέδειξε το αρραγές αστικό μέτωπο του ΝΑΙ και η λυσσαλέα και με όλα τα μέσα κινδυνολογίας, ψευδολογίας και τρομοκράτησης στην προσπάθεια για την επιβολή του.

Στην ουσία ο ΣΥΡΙΖΑ και οι ΑΝΕΛ, σύσσωμη η κυβέρνηση, προσχωρούν στο νεοφιλελευθερισμό αφού η πολιτική που προωθούν οδηγεί στη δραματική μείωση του κοινωνικού κράτους, στη διεύρυνση του ρόλου της αγοράς των τοκογλύφων και μεγαλοκαρχαριών, στην απορύθμιση των εργασιακών σχέσεων, στη συρρίκνωση και υπονόμευση του Εργατικού Δικαίου, στην περιθωριοποίηση του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος, στη συγκέντρωση του κεφαλαίου και του πλούτου σε λίγα χέρια. Μέσω αυτής της διαδικασίας, το κόμμα του ΣΥΡΙΖΑ ολοκλήρωσε τη μετάλλαξή του.

Ακριβώς (και) γι αυτό, ακριβώς γιατί οι δυνάμεις του κεφαλαίου συσπειρώνονται, απαιτείται η πιο πλατιά εργατική και λαϊκή ενότητα και οργάνωση, η δημιουργία λαϊκών συνελεύσεων και επιτροπών του «ΟΧΙ της ρήξης» σε χώρους δουλειάς σε συνδικάτα στις γειτονιές, ώστε ο κόσμος της εργασίας να βγεί νικητής στην εξελισσόμενη αναμέτρηση. Ρήξη με τους δανειστές, την ΕΕ και τις δυνάμεις του κεφαλαίου, απέναντι στην νέα «εθνική συναίνεση» της υποταγής.

Απαιτούνται ταυτόχρονα θαρραλέα βήματα στην ανασυγκρότηση και αναγέννηση του εργατικού και γενικότερα του λαϊκού κινήματος.

Απαιτείται με λίγα λόγια μια διαρκής πολιτική συγκέντρωσης λαϊκών δυνάμεων απέναντι στη συνασπισμένη αστική πολιτική.

Διαρκής πολιτική συγκέντρωση λαϊκών δυνάμεων και γι αυτό συντονισμένοι αγώνες. Διαρκής πολιτική συγκέντρωση λαϊκών δυνάμεων και γι αυτό κοινή δράση όλων των μαχόμενων δυάμεων της Αριστεράς, από το ΚΚΕ ως την Αριστερή Πλατφόρμα του ΣΥΡΙΖΑ. Διαρκής πολιτική συγκέντρωση λαϊκών δυνάμεων και γι αυτό ενίσχυση της μετωπικής πολιτικής όλων των μαχόμενων δυνάμεων ντης Αριστεράς.

Για μια νέα άνοιξη των εργατολαϊκών αγώνων με στόχο την «μονομερή» ικανοποίηση των αιτημάτων του εργατικού και λαϊκού κινήματος, όπως την προστασία των ανέργων, τις αυξήσεις των μισθών, των συντάξεων και του λαϊκού εισοδήματος, σε πλήρη αντίθεση με όλα τα μνημονιακά μέτρα νέα και παλιά, την διεκδίκηση των δικαιωμάτων της νέας γενιάς, την υπεράσπιση των μικρομεσαίων στρωμάτων και της φτωχής και φτωχομεσαίας αγροτιάς από την μνημονιακή τους καταστροφή.

Μόνο μια τέτοια πολιτική συγκέντρωσης ισχυρών δυνάμεων από τον κόσμο της εργασίας και του πνεύματος μπορεί να ανατρέψει το τρίτο, ακόμη πιο βάρβαρο μνημόνιο, της κοινωνικής καταστροφής και της επιτροπείας. Να υπερασπίσει και διευρύνει τα εργατικά και λαϊκά

δημοκρατικά δικαιώματα ενάντια στην εργοδοτική βία, την κρατική καταστολή, τον μνημονιακό εξευτελισμό της Βουλής, στη δικτατορία των μιντιοκρατών, την αστυνομοκρατία και το νεοφασισμό. Να επιβάλλει τη μονομερή παύση πληρωμών στους δανειστές τοκογλύφους, τη μη αναγνώριση και διαγραφή του χρέους, την εθνικοποίηση του τραπεζικού συστήματος και στρατηγικών επιχειρήσεων χωρίς αποζημίωση, με εργατικό και λαϊκό έλεγχο, την την άμεση έξοδο από το ευρωζώνη, την ρήξη και αποδέσμευση από την ΕΕ.

Αυτοί οι δραματικά αναγκαίοι στόχοι μπορεί να επιβληθούν από ένα πλατύ μέτωπο κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων, στηριγμένο στη δύναμη του οργανωμένου, αγωνιζόμενου και ενωμένου λαού, της εργατικής τάξης και της μαχητικής νεολαίας.. Τώρα είναι η ώρα ευθύνης.

Το ΠΑΜΕ και το ΚΚΕ στη συγκέντρωση στις 13. 8. αναφέρει: *«Να ξεμπερδεύουμε* (σωστά) *με τον εργοδοτικό και κυβερνητικό συνδικαλισμό…* Και συνεχίζει: *«Τέτοιο ρόλο έπαιξαν οι δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, αναλαμβάνοντας το ρόλο της εμπροσθοφυλακής της επίθεσης στις ταξικές δυνάμεις ειδικά τις πρόσφατες μέρες του δημοψηφίσματος. Η προδοτική στάση τους δεν ξεπλένεται. Το προηγούμενο διάστημα οι δυνάμεις του νέου κυβερνητικού συνδικαλισμού οι συνδικαλιστές του ΣΥΡΙΖΑ μαζί με αυτούς της ΑΝΤΑΡΣΥΑ μας καλούσαν να στηρίξουμε δήθεν αγωνιστικά και με κριτική την συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ- ΑΝΕΛ».*

Όμως στις 15. 3. 2015 το Πανελλήνιο Συντονιστικό Όργανο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ δημοσίευσε απόφαση στην οποία, ανάμεσα στα άλλα, τονίζεται για την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕλ κλπ:

«..Πρόκειται επομένως για μια κυβέρνηση αστικής διαχείρισης, με λογική ταξικής συνεργασίας υπό αστική ηγεμονία και πολυκομματική σύνθεση (ΣΥΡΙΖΑ, ΑΝΕΛ, πρώην ΠΑΣΟΚ και ΔΗΜΑΡ, με ΝΔ Πρόεδρο της Δημοκρατίας), η οποία, παρά τις διαφορές της από τις προηγούμενες κυβερνήσεις, εκφράζει τελικά τη συνέχεια εντός του δυτικού πλαισίου (ΕΕ-ΝΑΤΟ), του καπιταλιστικού συστήματος, του κράτους και τελικά τη συνέχεια και με τα μνημόνια…»

Αυτή και δεκάδες άλλες πριν και μετά από αυτή είναι γνωστές στην ηγεσία του ΠΑΜΕ.
Το ψέμα και η συκοφαντία χρησιμοποιήθηκαν στις πιο μαύρες μέρες της χώρας από τις πιο αντιδραστικές δυνάμεις για να χτυπήσουν και συκοφαντήσουν τις αγωνιζόμενες λαϊκές δυνάμεις και την Αριστερά.

Αυτός ο πολιτισμός δεν αρμόζει σε πολιτικές δυνάμεις που έχουν επίγνωση της

κρισιμότητας των στιγμών, του βάθους, της έκτασης και της διάρκειας της κρίσης και της αστικής πολιτικής που επιχειρεί λυσσασμένα να ρίξει τα βάρη στο Λαό.

Είμαστε ήδη σε μια περίοδο μεγαλύτερης ρευστότητας και σοβαρών πολιτικών και κοινωνικών ανακατατάξεων. Ο ΣΥΡΙΖΑ και όλες οι μνημονιακές δυνάμεις, καθώς τα μέτρα του νέου μνημονίου δεν μπορούν να υλοποιηθούν, βρίσκονται αντιμέτωπες κάθε μέρα με το φάντασμα του παρελθόντος τους, αλλά πρωτίστως με τα ζωντανά αντιστεκόμενα τμήματα του λαού και άρα αντιμέτωπες με νέες διασπάσεις.

Οι σίγουρα επερχόμενες πρωτόγνωρες και μεγάλες αναταράξεις στον πολιτικό χάρτη της χώρας είναι ιστορικής σημασίας ευκαιρία για την Αριστερά – ανατρεπτική εξ ορισμού – ώστε αυτή να ενωθεί με το Λαό και με το σκοπό ύπαρξη της και να επιστρέψει ως αυτό που της αρμόζει: Ως η δύναμη που μπορεί να οδηγήσει τον τόπο σε φιλολαϊκή έξοδο από την κρίση, ως η δύναμη εξουσίας και κυβέρνησης των αντιπροσώπων των σύγχρονων εργατικών συμβουλίων, των σύγχρονων εργατικών οργάνων του οργανωμένου Λαού. Σε αυτές τις εξελίξεις η ηγεσία του ΚΚΕ θα συνεχίσει να περιστρέφεται γύρω από τον εαυτό της;

Οι μύχιοι πόθοι των προοδευτικών και αριστερών ανθρώπων και γενικότερα των εργαζομένων για την ανάπτυξη κοινής δράσης και συνεργασίας ως τη δημιουργία ενός μετώπου έρχονται με επιτακτικό τρόπο στο προσκήνιο. Αυτή η νέα κατάσταση θα ζητά καθημερινά πολιτική έκφραση.

Σ’ αυτό το ραντεβού πρέπει να βρεθούμε συνεπείς. Και δεν υπάρχει πολύς χρόνος.

Πάνος Κοσμάς
Λευκάδα